

der allerede er påseret, og af Hensyn til den allerede Minister lade det være nok dermed og vedtage det andet foreliggende Lovforslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Worsaae): I Anledning af, hvad den ærede sidste Taler bemærkede, at det mulig var en Uagtsomhed fra min Side, at jeg udtalte i Folkethinget, hvad der er giengivet ganske rigtig, at Salget skulde ske til Fordel for Statskassen, skal jeg kun tillade mig at minde om, at i det oprindelige Lovforslag indeholdtes der ikke nogen Bestemmelse om, hvor denne Sum skulde gaa hen, og jeg tror, at naar det stod saaledes, og der ikke udtrykkelig var nævnt noget Andet, maatte det antages, at det gik til Statskassen. Saaledes var det ingenlunde nogen Uagtsomhed fra min Side, at jeg udtalte mig saaledes, men det var i fuldstændig Overensstemmelse med Lovforslagets Text.

Jessen: Maatte jeg gjøre min ærede Kollega for Ribe (Kiær) opmærksom paa, at der dog foruden den Kapital, det ærede Medlem nævnte, ogsaa er udbredt flere andre Kapitaler direkte af Statskassen som Tilskud til Seminariefonden, s. Ex. ved Resolution af 30te Mai 1821, hvorved der blev bevilget et direkte Tilskud af Statskassen af 4,000 Rd. til Lyngby Seminarium. Det er dog mindre for at bemærke dette, at jeg har taget Ordet, end fordi jeg syntes, at jeg skyldte den ærede Ordfører at udtale, at jeg fuldstændig erkjender, at det nærværende Lovforslag har den Fortjeneste at give os Anledning til, dersom det gaar videre, at samles med hinanden nogle Gange, men jeg tror, efter hvad jeg tidligere har sagt, ogsaa at kunne indskrænke alle Fortjenester ved Lovforslaget til dette ene Punkt.

Kiær: Maa jeg for det Første ligeoverfor min ærede Kollega til Venstre (Jessen) bemærke, at den Seminariefondens Historie, som jeg gjen-gav, indskrænkede jeg udtrykkelig til den konstitutionelle Periode. At Seminariefonden under tidligere Forhold, da vi ikke vare inde paa Tilskud eller Forcøring fra Sørø Mademi til Statskassen, kan have havt Underbalance, saa at de almindelige Statsmidler have maattet styde til, har jeg ikke benægtet og kan ikke benægte. Men naar det ærede Medlem eksempelvis ansøgte en Resolution fra 1821, kunde jeg dog fristes til at opfordre ham til at ansøge et Par andre Exempler i samme Retning. Hvad Exemplet fra 1821 angaar, antager jeg, at han har paalidelig Underretning derom. Smidderid skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at Tilskudet maa i alt Fald have været til Seminariets Driftsomkostninger; thi Bygningerne ere opførte 1813; den Egl. Resolution om Lyngby Seminarium er af April 1813 og ikke af 1821, og i denne Reso-

lution staar blandt Andet, at der skulde opføres et Sørøagshus, og at dette Sørøagshus skulde tilhøre Seminariet, selv om det blev andetheds hen forflyttet, hvorimod det senere om de egentlige Driftsudgifter udtrykkelig siges, at de skulle afholdes af Seminariefonden.

Jessen: Jeg skal blot bemærke, at den Egl. Resolution har jeg tilfældigvis fundet i Petersens Lovlexikon, og at jeg har seet den efter i Reskriptsamlingen, og der staar blot: „Vi ville allernaadigst bevilge et Tilskud af 4,000 Rd. af Statskassen til Lyngby Seminarium.“

Kiær: Jeg skal blot bemærke, at jeg benægtede ikke Resolutionens Tilværelse, men ønskede kun at faae flere Exempler. At der forinden den konstitutionelle Periode overhovedet ikke har været denne Afskillelse mellem de forskjellige Statsmidler tilstede, er jo iøvrigt vistnok tydeligt. — Overfor min anden ærede Kollega (Øyenbøll) skal jeg henstille, om det dog ikke vil være rigtigere, at udtrykke den Billigelse af det omtalte Princip, som han selv tiltraadte, ved at stemme for det af Udvalgets Flertal indbragte Lovforslag. Naar han omtalte det, at indbringe et Lovforslag med et paa dette ene Punkt forandret Indhold som at „gjøre Ophævelser“, skal jeg henstille om dette Udtryk i Grunden her har sin rette Anvendelse. Det er jo kun den ganske naturlige Sagens Gang, at Landstinget foretager en Forandring i et Lovforslag, der fremkommer fra det andet Thing, og forsaavidt man her ledes hen til en Sammenligning mellem den her attraaede Ændring og andre Ændringer, der have bevirket, at et Lovforslag er vendt tilbage fra det ene Thing til det andet, tror jeg sandelig, at der kan ansøres Ændringer, som ere langt, langt fjernere fra at indeholde Principspørgsmaal eller angaa Principfager, end den foreliggende. Exempler ere her vistnok ganske ufornødne, men jeg skal dog nævne det for kun et Par Dage siden behandlede Lovforslag om Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at afpasse nogle Lal i nogle Kreditforeningernes Statuter efter det nye Møntsystem. Jeg skal blot minde om den lille Ændring, som dog foranledigede dette Lovforslags Tilbageendelse til Landstinget, hvor det først var behandlet, og bede om at sammenstille den Ændring med den, her er Tale om; saa vil man rimeligvis se klarere paa Spørgsmaalet.

Formanden: Jeg tror ikke, at det vil være heldigt at forfølge disse Sammenstillinger videre.

Øyenbøll: Jeg skal heller ikke komme ind derpaa, men blot tillade mig overfor den ærede sidste Taler at bede ham erindre, at der er en væsentlig Forskjel tilstede paa Grund af den Maade, hvorpaa denne Sag er kommen frem. I det